

Den bedste af alle verdener?

Samarbejdspartnerne forventninger til politireformens virkning på SSP-samarbejdet

Balvig, Flemming; Holmberg, Lars

Publication date:
2007

Document version
Også kaldet Forlagets PDF

Citation for published version (APA):
Balvig, F., & Holmberg, L. (2007). *Den bedste af alle verdener? Samarbejdspartnerne forventninger til politireformens virkning på SSP-samarbejdet*. Rigspolitiet.

Den bedste af alle verdener?

Samarbejdspartnernes forventninger til politireformens virkning
på SSP-samarbejdet, november/december 2006

Af

Flemming Balvig & Lars Holmberg

December 2007

Som led i evalueringen af politireformen er der gennemført interviews med en række af politiets samarbejdspartnere i 22 kommuner, to i hver af de nye politikredse (med undtagelse af Bornholm, hvor der ikke er sket væsentlige organisatoriske ændringer). Byerne er udvalgt således, at der dels er interviewet medarbejdere fra den kommune, hvor politiets nye hovedstation er placeret, dels i den kommune i kredsen, der geografisk ligger længst væk fra hovedstationen. Der er i gennemsnit interviewet fire personer i hver kommune, og hvor det har været muligt, er såvel medarbejdere på gadeplan som medarbejdere med ledelsesansvar blevet interviewet. Interviewene er gennemført i november-december 2006. Det er planen, at de samme medarbejdere (eller andre, som evt. har overtaget disse medarbejders job) skal interviewes i 2008 og 2010. I det følgende gives en kort redegørelse for de vigtigste resultater fra første interviewrunde – en mere detaljeret analyse, herunder af forskelle inden for den enkelte kommune samt kommunerne imellem, foretages først efter anden interviewrunde.

De gennemførte interviews har fokuseret på SSP-samarbejdet, som det tog sig ud ultimo 2006, og informanterne er blevet bedt om at redegøre for såvel positive som negative sider ved samarbejdet. Herudover er de blevet bedt om at formulere deres forventninger til politireformens betydning for det fremtidige SSP-samarbejde.

Det nuværende samarbejde

Der er stor tilfredshed med SSP-samarbejdet hos langt hovedparten af de interviewede. Tilfredsheden forklares først og fremmest med det personlige kendskab. Mange fremhæver, at samarbejdet lettes betydeligt, når de forskellige aktører kender hinanden, og at politiet tager henvendelser alvorligt, når de kommer fra kendte folk i SSP. Samtidig fremhæves lokalkendskabet hos politifolkene som noget helt centralt – det er vigtigt, at de kender de børn og unge, som arbejdet drejer sig om. Kontinuitet i bemanningen er derfor vigtig, og netop dette udpeges samtidig som et af de mest presserende problemer: Politiets SSP-arbejde er de fleste steder koncentreret på få personer, hvilket giver problemer i forbindelse med ferie og afspadsring.

Et genkommende kritikpunkt er politiets turnusordning, som iflg. samarbejdspartnere betyder, at det langt fra altid er de mest interesserede eller kvalificerede politifolk, som arbejder forebyggende. Mange ser turnusordningen som en bureaukratisk fejltagelse, som gør, at engagerede SSP- eller nærpolutifolk er nødt til at forlade deres lokale stillinger, selv om de egentlig gerne ville blive. En del af de adspurgte påpeger desuden, at der mangler ordentlige procedurer for overlevering i politiet: Ikke alene må dygtige folk forlade SSP-samarbejdet – de får heller ikke

mulighed for at lære nye op eller videregive deres viden. Et yderligere problem i denne forbindelse er politiets muligheder for at deltage i arrangementer eller efteruddannelse – her er der alt for sjældent afsat ressourcer, hvilket gør et ligeværdigt samarbejde i SSP-regi sværere.

Der er ikke blandt alle enighed om, hvor meget politiet prioriterer SSP-samarbejdet – der synes at være store lokale forskelle kommunerne imellem. Flere fortæller, at politiledelsens holdning er afgørende.

De fleste mener, at informationsudvekslingen går godt, og de fleste steder synes man at have fundet velfungerende modeller for, hvad man taler sammen om, og hvordan. Det hører med til billedet, at når de interviewede er blevet bedt om at pege på det bedste og det værste i det nuværende SSP-samarbejde, har de stort set alle kunnet pege på positive ting ved samarbejdet, mens en del af dem ikke umiddelbart har været i stand til at pege på negative ting.

Holdningen til politiet har ikke ændret sig væsentligt i forhold til, hvad der fremgik af evalueringen af nærpolforsøget,¹ hvor en række samarbejdspartnere, særligt i Helsingør, interviewet i 2000 og 2002. Det er stort set de samme ting, informanterne peger på. Der er dog i interviewene i 2006 et enkelt genkommende kritikpunkt, som ikke fremgår af nærpolfievalueringen. Flere informanter er af den opfattelse, at politiet skriver for få socialrapporter, når de kommer ud til konkrete problemer, og at politiet dermed svigter den del af opgaven, der handler om at få øje på problemer på et tidligt tidspunkt.

Forventninger til fremtiden

Det er ikke alle interviewede, som har nogen konkret viden om politireformen; enkelte af disse klager over manglende information fra politiets side. De fleste har dog en idé om reformens indhold, om end ikke på et særlig detaljeret plan.

Der er temmelig blandede forventninger til politireformens virkning på det fremtidige forebyggende samarbejde. Mange er glade for, at politiet nu i højere grad er forpligtet på SSP – de mener, at det nu ikke længere er op til den lokale ledelse.

Omvendt er der i en stor del af kommunerne frygt for, at det lokale kendskab skal forsvinde i en ny, stor og centraliseret organisation. Det er ikke alle, der stoler på, at politiets centrale ledelse

¹ Balvig, F. og Holmberg, L (2004): *Politi & Tryghed. Forsøg med nærpolti i Danmark*. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, København.

fremover vil vægte lokalkendskabet højt nok, og en del udtrykker frygt for, at også nær-/lokalpolitiet vil blive nedprioriteret til skade for SSP-arbejdet.

Flere udtrykker bekymring for, at de nye storkredse vil medføre en ensretning af det forebyggende arbejde – alting efter samme model – hvilket de anser for et problem, da netop den lokale tilpasning ses som helt central. I det hele taget nævner flere, at de kan frygte for et udvidet bureaukrati i samarbejdet med politiet.

En del af informanterne fra 'yderkommunerne' (men langt fra alle) frygter, at den lange afstand fra politiets hovedstation kommer til at påvirke politiets beslutninger, således at problemstillinger i yderområderne vil blive nedprioriteret, simpelthen fordi de ikke vil være så synlige for politiledelsen.

En foreløbig konklusion

Informanterne er grundlæggende godt tilfredse med samarbejdets tilstand ved udgangen af 2006. Det er derfor næppe realistisk at forvente, at samarbejdspartneres vurderinger vil være blevet endnu mere positive, når de bliver interviewet igen i 2008. Et realistisk bud på en målsætning for politireformen i denne sammenhæng kunne derfor være, at det lykkes at implementere reformen, uden at samarbejdspartnerne oplever, at det konkrete samarbejde bliver påvirket i negativ retning.

Referencer:

Balvig, F. og Holmberg, L (2004): *Politi & Tryghed. Forsøg med nærpolti i Danmark*. Jurist- og Økonomforbundets Forlag, København.